

ความรู้สึกเมินห่างทางการ เมืองกับการมีส่วนร่วมทางการ เมืองในกรุง เทพมหานคร

นายธีรพล เกษมสุวรรณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

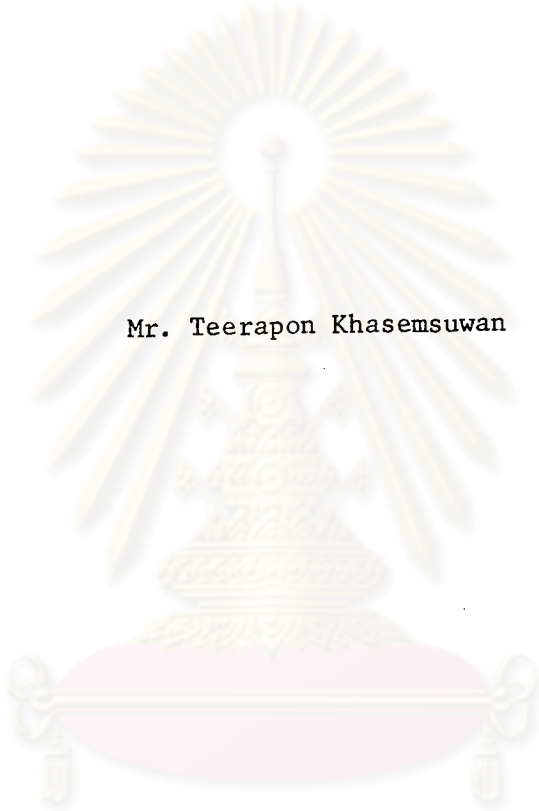
พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-896-6

013578

I15841388

POLITICAL ALIENATION AND POLITICAL PARTICIPATION IN BANGKOK METROPOLIS

Mr. Teerapon Khasemsuwan

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Department of Government

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

วิทยานิพนธ์ ความรู้สึก เหมินท่าทางการ เมืองกับการมีส่วนร่วมทางการ เมือง
กรุงเทพมหานคร
โดย นายธีรพล เกษมสุวรรณ
ภาควิชา การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร)

รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนรักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ จรุง สุปภาพ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา สุจริตธนารักษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้สึก เหมินห่างทางการ เมืองกับการมีส่วนร่วมทางการ เมือง
 ในกรุง เทพมหานคร

ชื่อนิสิต นายธีรพล เกษมสุวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว

ภาควิชา การปกครอง

ปีการศึกษา 2528

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาถึงความรู้สึก เหมินห่างทางการ เมืองกับการมีส่วนร่วมทางการ เมืองของประชากรในกรุง เทพมหานคร โดยกำหนดตัวแปรอิสระคือ เพศ อายุ เชื้อชาติ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อยู่ในกรุง เทพฯ ตัวแปรตามคือ ความรู้สึก เหมินห่างทางการ เมือง กับ การเข้ามีส่วนร่วมทางการ เมือง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ประกอบด้วย ประชากรในเขตกรุง เทพมหานครที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป โดยแบ่งออกตามประเภทอาชีพ ดังนี้ ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ หรือธุรกิจเอกชน ครูหรืออาจารย์ กรรมกรหรือผู้ใช้แรงงาน นิสิตนักศึกษา อาชีพอิสระ และพวกที่ไม่ม้งานทำหรือว่างงาน จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไปประชากรในกรุง เทพมหานครมีความรู้สึก เหมินห่างทางการ เมืองในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการ เมืองและไร้ความหมายทางการ เมืองมีค่าเฉลี่ยสูง ความรู้สึกไร้อำนาจทางการ เมืองและ เหมินห่างทางการ เมืองมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง และความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการ เมืองมีค่าเฉลี่ยปานกลาง
2. ความคิดเห็นของประชากรในกรุง เทพฯ ที่มีต่อประเด็นทางการ เมืองต่าง ๆ พบว่า โดยทั่วไปยัง เห็นว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยยังคงมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาของบ้านเมือง (ไม่ว่าจะรู้สึก เหมินห่างทางการ เมืองระดับใด) หลักการปกครองโดย

เสียงข้างมากยังไม่ค่อยจะมีความเหมาะสมกับบ้าน เมืองของเราเท่าใดนัก เห็นว่าไม่ค่อยจะได้รับความเสมอภาคทางกฎหมายหรือทางการเมือง (โดยเฉพาะในกลุ่มผู้รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองระดับต่ำ) มีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญช่วยให้การปกครองมีความมั่นคงได้ค่อนข้างน้อย (ในกลุ่มผู้รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองปานกลาง) ยังเห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการเลือกตั้งผู้บริหาร กทม. ที่มีขึ้น (ไม่ว่าจะรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองระดับใด) ขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่าพรรคการเมืองหรือนักการเมืองของไทยทุกวันนี้ไม่มีหรือเกือบจะไม่มีประสิทธิภาพในการทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของประชาชน (โดยเฉพาะกลุ่มผู้รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองระดับสูง) ส่วนความคาดหวังต่อรัฐบาลในการแก้ปัญหาของประเทศนั้นยังคงมีความหวังพอสมควร และให้ความเชื่อมั่นต่อการแก้ปัญหาของประเทศโดยวิธีทางรัฐสภาในปัจจุบัน (โดยเฉพาะกลุ่มผู้รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองในระดับสูง) และมีความเห็นว่าการช่วยเหลือบริการของหน่วยงานราชการที่ไปติดต่อยู่ในระดับดีพอสมควร (โดยเฉพาะในกลุ่มผู้รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองระดับต่ำ)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองของประชากรในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพฯ กล่าวคือ

3.1 ผู้มีการศึกษาระดับกลางจะรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองสูง ขณะที่ผู้มีการศึกษาสูงจะรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองต่ำ และพบว่าผู้มีการศึกษาต่ำจะรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองและไร้ความหมายทางการเมืองสูง

3.2 ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่ามีแนวโน้มที่จะรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง ไร้อำนาจทางการเมืองและ เหมินห่างทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่า ซึ่งผู้ที่มีรายได้สูงจะรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองต่ำกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ

3.3 ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ในเวลาสั้น ๆ จะรู้สึก เหมินห่างทางการเมือง โดยเฉพาะด้านไร้ความหมายทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่อยู่อาศัยนานมากกว่า ซึ่งพวกนี้จะมีแนวโน้มที่รู้สึก เหมินห่างทางการเมืองลดต่ำลง

3.4 นอกจากนี้ยังพบว่า เพศหญิงจะรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง ไร้ความหมายทางการเมืองและไร้บรรทัดฐานทางการเมืองสูงกว่าเพศชาย และผู้มีอายุสูงจะรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองสูง ขณะที่ผู้มีอายุปานกลางและต่ำจะรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองปานกลาง

4. ความแตกต่างในความรู้สึก เมีนห่างทางการเมือง จะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในลักษณะผกผันระดับปานกลาง ซึ่งผลในทางทฤษฎีและความเป็นจริง สภาพการณ์ดังกล่าวมีลักษณะ เป็น เหตุผลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในด้านการไม่เข้า เป็นสมาชิก หรือสังกัดกลุ่มองค์กรใด ๆ ทางสังคม-การเมือง ความตั้งใจจะไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ผู้แทนราษฎรในคราวต่อไป การรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารการเมือง และการไม่เคยไปติดต่อกับทางราชการ เพื่อให้แก้ปัญหของตนเองหรือชุมชน

5. ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ระหว่างความรู้สึก เมีนห่างทางการเมืองกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้บริหารกรุงเทพฯ ที่มีขึ้น การชุมนุมประท้วง และการยื่น เจตตอปัญหาของบ้านเมือง

นอกจากนี้ยังพบว่า คนกรุงเทพฯ โดยเฉลี่ยแล้วรู้สึกไม่ไว้วางใจทางการเมืองสูง ไม่ศรัทธาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันค่อนข้างสูง ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวสัมพันธ์กับความ รู้สึก เมีนห่างทางการเมืองในทางบวกระดับสูงและปานกลางตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

And the level of political powerlessness and political estrangement are around rather high. As for political isolation, it is of the medium level.

2) Political views of Bangkok in general are as follows : They believe that democratic rule can solve problems (of all level of political alienation); the majority rule is not really suitable to Thailand; and they believe that people do not have legal and political equalities (especially among those of low level of political alienation); they believe that the constitution can hardly help to make the rule secure (especially among those of the medium level of political alienation); they also believe that the election of Bangkok Metropolis Governnors is important and useful (of all levels of political alienation); at the same time they veiew present-day political party or politicians as having no or little efficacy in looking after people's interests (especially among those of high level of political alienation); as for the government's ability to solve problems; they have a little expectation that it can, and a high expectation that problems solving will be done through present-day parliamentarian means (especially among those of high level of political alienation); finally, they believe that the providing of public service by governmental agencies is good (especially among those of low level of political alienation).

3) The variables which are statistical significant related to political alienation are education, incomes, and the duration of residence in Bangkok. The results are :

3.1 Those who have a medium level of education will have a high level of political alienation especially in political normlessness, political isolation, and political estrangement whereas, those with a higher education, follow a reverse trend. And those who have a low education will have a high level of political powerlessness and political meaninglessness.

3.2 Those who have a lower income, will feel isolated, powerless and estranged in politics more than those with a higher incomes. And the latter group will have less political meaninglessness.

3.3 Those who reside in Bangkok for a shorter period of time will have a higher level of political alienation, especially in the political meaninglessness than those who reside longer, and these latter group will have less political estrangement.

3.4 In comparing between female and male, it is found that females have the level of political powerlessness, meaninglessness, and normlessness more than males. As for those who are in the higher age group, they will have a high level of political powerlessness, and at the same time, those in the medium and lower age groups are in the medium level.

4) The difference of levels of political alienation has negative statistical significance of medium level to political participation. In theory and in reality, such occurrence will be related to one another. These are shown in the following manners: these people will not join any socio-political organizations; they decide not to cast their votes in the next general election; not to

participate in any election campaign activities; not to be political communicators; and not to ask government official to solve the problems of them or their community.

5) At 0.05 level of statistical significance, there is no relationship between political alienation and the determination to use their vote in the election of Bangkok Metropolitan Governor, to participate in political gathering, and political apathy.

In addition, it is found that, by average, the population in Bangkok Metropolis have a high level of political distrust, and high level of faithlessness in people. These political feelings have a high and a medium positive statistical significant relation to political alienation respectively.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากสภาพความเป็นจริงของการเมืองการปกครองไทยที่ดำเนินมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในฐานะที่ผู้วิจัย เป็นสมาชิกคนหนึ่งของระบบการเมืองนี้ มีวิถีชีวิตผูกพันอยู่กับสังคม เมืองของกรุงเทพมหานครมาโดยตลอด อีกทั้งความตั้งใจที่จะตอบแทนพระคุณของมารดาซึ่งบัดนี้ เหลือ เพียงดวงวิญญาณที่คอยให้กำลังใจตลอดมา ท่านเป็นผู้ที่ให้กำเนิดอุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษาและคาดหวังถึงความสำเร็จของผู้วิจัยมาโดยตลอด แต่ท่านก็ไม่อาจเห็นความสำเร็จของผู้วิจัยได้ในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าผู้วิจัยไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาการจากบรรดาท่านคณาจารย์ทุกท่าน จึงขอกราบระลึกถึงพระคุณของท่านทั้งหลายมา ณ ที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุดท่านรองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ให้กับผู้วิจัย อีกทั้งยังช่วยชี้แนะจากความไม่ถูกต้องไปสู่ความถูกต้องและมีคุณค่าในทางวิชาการ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแต่ท่านศาสตราจารย์ จรูญ สุภาพ และท่านรองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา สุจริตอนารักษ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จนสำเร็จไปด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแต่ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยโชค จุลศิริวงศ์ ที่กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษจนสำเร็จสมบูรณ์

สุดท้าย ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณคุณพิระศักดิ์ นนทะเปารยะ คุณกนกพรธล แสงเรือง และคุณวิรัตน์ อยู่ชา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้าน การประมวลผลข้อมูล ขอขอบคุณคุณทิพย์พาพร เทศเรียน คุณสุรางค์ เรียงสูงศักดิ์ คุณชุตติมากรณ์ ชาตินฤมาณ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการพิมพ์ต้นฉบับอย่างกระตือรือร้น ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน-น้อง นิสิตปริญญาโทที่ได้ร่วมศึกษามาด้วยกัน รวมถึงเพื่อนผู้ร่วมงานที่ผู้วิจัยได้รับ ราชการอยู่ในฐานะปิยะมิตรที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือตามความสามารถในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล การค้นหาข้อมูลตลอดจนแนวความคิดที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และ

ที่ลืมขอบคุณเสียมิได้คือ ประชาชนผู้เสียสละ เวลาในความร่วมมือตอบแบบสอบถามอัน เป็นข้อมูล
ส่วนสำคัญของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

ประโยชน์ที่พึงมีแม้จะ เพียง เล็กน้อยจากวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ขอมอบไว้แต่ความ เป็น
วิชาการทางรัฐศาสตร์ไทย ตลอดจนความตั้งใจจริงของบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่มุ่งมั่นปรารถนา
ที่จะสถาปนาความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงให้เกิดขึ้นในบ้าน เมืองของเรา ความผิดพลาดที่
เกิดขึ้นในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ซึ่งคงจะมีอยู่หลายประการ ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว

ธีรพล เกษมสุวรรณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ณ
รายการแผนภูมิและรูปประกอบ	ด
บทที่	
1. บทนำ	1
สภาพปัญหาการวิจัย	3
ความสำคัญของปัญหาการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	10
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
นิยามศัพท์เฉพาะในเชิงปฏิบัติการ	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
ลำดับการเสนอเรื่อง	15
2. สภาพความ เหมินห่างและการ เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง	
ในกรุงเทพมหานคร	17
สภาพการณ์ทั่วไปของกรุงเทพมหานคร	18
แนวความคิด เกี่ยวกับสภาวะความแปลกแยกหรือ เหมินห่าง	
(alienation)	27
พัฒนาการทางแนวความคิด	27
คำจำกัดความและองค์ประกอบ	29
ความสัมพันธ์ระหว่างความ เหมินห่าง (alienation)	
กับการไร้ทิศทาง (anomie)	37

ความรู้สึกเมินห่างทางการเมือง (political alienation).....	40
ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกมีประสิทธิภาพหรือความสามารถทางการเมือง ความรู้สึกศรัทธาในมนุษย์ ความรู้สึกไว้วางใจทางการเมือง และความรู้สึกเมินห่างทางการเมือง.....	50
แนวความคิดในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (political participation).....	54
ความหมายของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง.....	56
ลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง.....	61
รูปแบบการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง.....	63
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล..	69
ผลงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึก เมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	73
สรุปท้ายบท.....	82
3. วิธีดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	84
การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	84
การกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง.....	86
สเกลและระดับการวัด.....	93
การทดสอบและปรับปรุงเครื่องมือ.....	94
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	101
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
4. ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองในกรุงเทพมหานคร.....	105
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก เมินห่างทางการเมือง	132
6. ความรู้สึก เมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	152
7. ความรู้สึกไว้วางใจทางการเมืองและความรู้สึกศรัทธาในเพื่อนมนุษย์ .	194

๔ / สรุปผลการวิจัย	204
บรรณานุกรม	217
ภาคผนวก	226
ประวัติผู้วิจัย	252

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนประชากร เนื้อที่ ความหนาแน่นและจำนวนบ้าน จำแนกตาม เขตในกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ธันวาคม	20
2.2 สถิติการใช้สิทธิออก เสียงเลือกตั้งของประชาชนในกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2518-2528)	26
2.3 ขอบข่ายแนวความคิด ความ เมีนห่างตามทฤษฎีของ เคนนิสตัน	35
3.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	89
3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประ เภทของความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง	99
4.1 ระดับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมืองของประชากรใน เขตกรุงเทพ.....	108
4.2 ประสิทธิภาพของการปกครองระบอบประชาธิปไตย กับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง	115
4.3 หลักการปกครองโดยเสียงข้างมากกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง ...	117
4.4 ความเสมอภาคภายใต้กฎหมาย เดียวกันกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.	118
4.5 ความเสมอภาคทางการ เมืองกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.....	119
4.6 รัฐธรรมนูญกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.....	120
4.7 การเลือกตั้งกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.....	122
4.8 พรรคการเมืองกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.....	124
4.9 ความคาดหวังต่อรัฐบาลในการแก้ปัญหาของประเทศกับความรู้สึก- เมีนห่างทางการ เมือง.....	125
4.10 ความเห็นต่อการดำ เนินงานของรัฐบาลกับความรู้สึก เมีนห่างทาง การเมือง.....	126
4.11 การบริการของหน่วยราชการกับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง.....	127
5.1 ความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ	135
6.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง กับการ มีส่วนร่วมทางการ เมือง.....	154
6.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง กับการ มีส่วนร่วมทางการ เมือง จำแนกตาม เพศ.....	155

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามอายุ.....	157
6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามเชื้อชาติ.....	159
6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามการศึกษา.....	161
6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามอาชีพ.....	164
6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามรายได้.....	165
6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพฯ.....	167
6.9 การสังกัดกลุ่ม จำแนกตามความรู้สึก เหมินห่างทางการเมือง.....	170
6.10 การสังกัดกลุ่มในกรุงเทพมหานคร.....	171
6.11 ความตั้งใจที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่าง ๆ.....	172
6.12 เหตุผลที่ไม่สังกัดหรือเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่าง ๆ.....	172
6.13 การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนที่ตนพักอาศัย.....	174
6.14 ความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร.....	176
6.15 เหตุผลที่ไม่ไปเลือกผู้แทนราษฎร.....	177
6.16 ความรู้สึก เป็น เหมินห่างทางการเมืองกับความตั้งใจจะไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร.....	178
6.17 เหตุผลที่จะไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง.....	179
6.18 ความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการออกเสียงเลือกตั้งผู้บริหารกรุงเทพมหานคร.....	180
6.19 เหตุผลที่ไม่ไปเลือกตั้งผู้บริหารกรุงเทพมหานคร.....	182
6.20 ความรู้สึก เหมินห่างทางการเมืองกับการเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง.....	183

รายการตารางประกอบ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
6.21 ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง	185
6.22 ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับการติดต่อกับทางราชการ	186
6.23 ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับพฤติกรรมการประท้วง	188
6.24 ความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับการนั่งเฉย	190
6.25 เหตุผลของการนั่งเฉย	191
7.1 ความรู้สึกไว้วางใจทางการเมือง	198
7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกไว้วางใจทางการเมืองกับความรู้สึก เมินห่างทางการเมือง	198
7.3 ความรู้สึกศรัทธาในเพื่อนมนุษย์	202
7.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกศรัทธาในเพื่อนมนุษย์กับความรู้สึก เมินห่างทางการเมือง	202

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการแผนภูมิและรูปประกอบ

แผนภูมิหรือรูปที่	หน้า
2.1	รูปแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความ เมีนห่างและการไร้ทิศทาง 39
4.1	แผนภูมิตะดับความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมืองในกรุงเทพมหานคร 113
4.2	แผนภูมิตะดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก เมีนห่างทางการ เมือง กับประเด็นทางการเมือง 129

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย